

Písecký zpravodaj

Květen- červen 2011

Prívalový dešť a záplavy v areálu ZŠ a MŠ v Písku

V sobotu dne 4. června 2011 se sousední obec Bukovec právě chystala na radovánky. Dopoledne bylo hezky a příjemně svítilo sluníčko. Soused utrousil poznámku: „To počasí nám dneska teda vyšlo.“ Přítakali jsme, nikdo z nás netušil, že se zanedlouho situace dramaticky změní.

Kolem poledne se obloha zatáhla a přihnala se těžká bouřková mračna. První velké kapky signalizovaly přicházející vydatný dešť. Kolem čtvrt na dvě odpoledne se spustily z nebe doslova proudy vody. Liják trval sice jen do dvou hodin, tedy necelou hodinu, ale za tu dobu spadlo tolik vody, že by její množství určitě stačilo na několikahodinový průměrný dešť.

Že se jedná o průtrž mračen nebyvalé intenzity, bylo možno pozorovat již na okapech střech. Vůbec totiž nestíhaly odvádět vodu a ta se valila v silných proudcích přímo ze šikmých ploch. Stříkající voda z úžlabí připomínala středověké chrliče.

Na otevřených plochách kopcovitých polí bylo možno sledovat, jak z malých stružek a potůčků vznikají doslova potoky, které zaplavovaly všechno, co jim stálo v cestě. Mnohde byla splavena půda, na řadě míst lidem zatopilo sklepy rodinných domků nebo vyplavilo na silnice kameny, bahno a písek.

Jedním z objektů, který stál vodě v cestě, byla i stará a nová budova naší základní školy. Voda vtrhla do areálu školy u kanálu nad hřištěm, který neměl vůbec šanci mohutný příval odvádět. V několika minutách bylo zničeno pražcové schodiště nad hřištěm. Jednotlivé pražce byly smeteny doslova jako třísky a zachytily se až o plot sportoviště. Voda s sebou přinesla bahno a písek, který zanesl místy až v deseticentimetrové vrstvě umělý povrch hřiště. Poté si voda razila cestu přímo do nového objektu budovy základní školy a rozlila se v několika centimetrové výšce po celém přízemí. Byla zaplavena školní jídelna, kuchyně, chodby, šatny, tělocvična, nářaďovna, sklad náradí, šatny, WC i výtahová šachta. Starou školu zachránil pověstný „jediný schůdek“, ale hlavně moudrost dřívějších stavitelů, kteří, jak se dnes ukázalo, mysleli prozíravěji než jejich současní kolegové.

V době, kdy jsem ke škole dorazil, pracovala už na její záchraně celá řada lidí. Hasiči odčerpávali vodu z výtahové šatny, čistili proudem vody nádvoří školy a všemožně se snažili zmírnit nebo odstranit napáchané škody. Paní školnice spolu s uklízečkami a některými kuchařkami vytíraly podlahy, odstraňovaly bahno a odnášely do vyšších pater ohrožené věci.

Ani jeden člověk, který se tuto sobotu ocitl v areálu nebo budovách školy a přiložil ruku k dílu záchrany, zde nemusel být. Všichni přišli dobrovolně - hasiči, uklízečky, kuchařky, paní školnice, údržbář školy, vedoucí školní jídelny a další.

Nechyběla ani místostarostka obce, která se rovněž nebála přiložit ruku k dílu. Patří jim náš obdiv, úcta i dík.

Staré přísloví říká: „V nouzi poznáš přítele.“ Naše škola se v nouzi ocitla, ale její skuteční přátelé se našli a ihned také pomohli.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Přednáška „Izrael – lidé a země v nevšedních souvislostech“

Ve čtvrtek dne 31. 3. 2011 v 17,00 hodin v prostorách jídelny ZŠ a MŠ Písek proběhla přednáška kronikáře obce pana Josefa Byrtuse na téma „Izrael – lidé a země v nevšedních souvislostech“.

Tato nabídka pro širokou veřejnost se uskutečnila na základě nedávné cesty přednášejícího po historicky a geograficky zajímavých místech Izraele včetně území takzvaného Západního břehu Jordánu. Prezentace obsahovala zevrubné seznámení se státem Izrael, jeho dějinami, státní symbolikou a dále se zaměřila na zajímavosti, které může Izrael svým návštěvníkům nabídnout. Pro představu uvádíme výčet pozoruhodností tak, jak byl účastníkům přednášky i s příslušným komentářem představen.

Co zajímavého může Izrael nabídnout?

- bohatství rozličných kultur
- pestrost náboženských forem
- jedinečnou historii, která ovlivnila celý kulturní svět
- klimatické extrémy na malé ploše
- různá podnebná „pásma“ na malé ploše
- geografické jedinečnosti (největší prolákлина světa – Mrtvé moře - 417 m)
- Jeruzalém – město považované za svaté pro Židy, křesťany i muslimy
- Jericho – nejstarší a nejnižší položené město světa
- Mrtvé moře - nejhustší a nejnižší položené moře světa
- návštěvu čtyř „moří“ v extrémně krátké době
- a řadu dalších zajímavostí

Poté se přichází, provázení výkladem lektora a promítanými fotografiemi, vydali po jednotlivých zajímavostech. Na závěr prezentace byla otevřena diskuze, ve které se účastníci ptali na oblasti výkladu, které je nejvíce zaujaly.

Závěrem nutno podotknout, že právě díky naprosto minimální účasti ze strany písecké veřejnosti, se podařilo vytvořit mezi tím málem zájemců a přátel, kteří přišli, příjemně rodinnou atmosféru a sdělit i zcela osobní zážitky a postřehy.

Všem účastníkům, kteří přišli, osobně děkuji za podporu mé osvětové snahy.

Ing. Mgr. Josef Byrtus
kronikář obce

Slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře

Každý rok se v knihovně prvňáčci účastní pasování na čtenáře. Letos 31. května jsme mohli přivítat 23 děti ze Základní školy v Písku. Opět nechyběly známé postavy z království knížek, tentokrát Všeználek a Neználek (pracovníci Městské knihovny v Třinci) a pasování se ujal pan starosta v převleku krále.

Po krátkém programu a přečtení slavnostního slibu byly děti pasovány na čtenáře a na památku dostaly knihy a pasovací listiny, které jim umožní získat zdarma čtenářský průkaz do knihovny. Stačí jen přijít do knihovny s rodiči a vypsat společně přihlášku.

Anna Rathouská, knihovnice

Tomáš Graumann – dvakrát zachráněné dítě

Měli jsme s oběma devátými třídami naší školy mimořádnou příležitost setkat se s panem Tomášem Graumannem, kterého v dětství zachránil dříve neznámý burzovní makléř – dnes velmi populární sir Nicholas Winton.

Přednáška spojená s besedou, se konala v úterý dne 19. 4. 2011 v prostorách sálu jablunkovské radnice v 9,00 hodin dopoledne. My z Písku jsme dorazili pěšky a tak nám přišlo velmi vhod, že jsme se mohli pohodlně usadit a zaposlouchat se do jednoho nevšedního životního příběhu.

Tomáš Graumann nám krůček po krůčku odhaloval svůj osud, jež nabral dramatický spád v době německé okupace a vzniku Protektorátu Čechy a Morava. Ještě na začátku okupace měla rodina možnost se zachránit odjezdem do Austrálie, bohužel ji ale nevyužila. Pan Graumann celou situaci popisoval takto: „Když dnes držím v ruce „Landing permint“ s datem 27. července 1939 s plaností na jeden rok, říkám si, jak by se asi můj život vyvíjel, kdyby naše rodina dokázala tehdy všechno opustit, kdyby matka s nevlastním otcem uvěřili, že nám hrozí smrtelné nebezpečí a přistoupili na vystěhování. Povolení a příležitost vylodit se v Austrálii měli, stačil k tomu v podstatě jediný papír, jehož byli držiteli.“

V prvních měsících okupace nabídl rodině evangelický farář Odstrčil možnost odvozu dětí do Skotska. Prvního srpna roku 1939 se ocitl malý Tomáš v Praze na Wilsonově nádraží a posléze ve vlaku. Ve svých vzpomínkách si vybavuje toto: „Na nádraží zůstaly uplakaná maminka a vyděšená babička. Netušil jsem, že jim dávám naposledy sbohem. A samozřejmě jsem nemohl tušit, že je to poslední vlak, který ještě mohl vyvézt židovské děti z obsazeného Československa. Můj bratr Tony zůstal pro nemoc doma. Měl jet následujícím vlakem, připraveným k odbavení na 1. září 1939. Ten však už nikdy nevyjel, toho dne totiž začala druhá světová válka. On, rodiče, babička a skoro všichni moji příbuzní zemřeli v koncentračních táborech.“

A jak byl pan Graumann, jak sám o sobě s oblibou říká, zachráněn podruhé? Poslechněte si, co o tom vypráví. „Jednoho večera jsem se vrátil ze setkání mládeže, rozsvítil lampičku a četl z Bible: „Posvěť mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otevírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje.“ Tehdy jsem pochopil všechny souvislosti.“ A dále řekl: „Když jsem později slyšel evangelium a uvěřil v Ježíše, který je nejen Mesiáš Židů, byl jsem zachráněn podruhé.“

Po tomto poutavém svědectví o jednom neobyčejném osudu jsme měli ještě možnost shlédnout dokument o osudu „Wintonových dětí“ i ukázky z nového filmu o výše zmiňovaných událostech s názvem „Síla lidskosti“.

Učivo dějepisu deváté třídy o druhé světové válce, holocaustu a těžkých válečných osudech lidí i celých národů tak nabylo zcela konkrétní a téměř hmatatelné podoby v setkání s člověkem, který vše skutečně zažil.

Jako učitel jsem si uvědomil, že setkání s pamětníky z války je naprosto jedinečné a za několik let bude již vlastně i nemožné. O to větší cenu mělo to, co jsme slyšeli.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Tradiční „Den Země“ na ZŠ a MŠ Písek

Již několik let se na ZŠ a MŠ v Písku organizuje Den Země. V průběhu měsíce května se někteří zvidaví žáci druhého stupně naší školy začali pedagogů ptát, kdy letos zmíněná akce proběhne.

Jako učitelé si neděláme iluze o mimořádném zájmu našich žáků, dobře totiž víme, že každá příležitost, kdy se neučí, je pro naše svěřence vítaná. Přesto máme radost, když se akce zdaří a práce na některých stanovištích zaujme. Neklamnou známkou takového úspěchu je zcela spontánní „ponoření“ některých jednotlivců do nabízených aktivit.

Jak tedy zaujal, kdy proběhl a co vlastně letošní Den Země nabídl? Ve čtvrtek 19. května 2011 za hezkého slunného počasí vyrazili žáci šestých, sedmých a osmých tříd do terénu. Deváté třídy se sice plnění soutěžních úkolů nezúčastnily, přesto ale měly na Dni Země důležitou úlohu. Jednak devátáci pomáhali učitelům na jednotlivých stanovištích školní naučné stezky. (Na stanovišti „U řeky“ dokonce tak aktivně a horlivě, že se někteří z nich předčasně a „nechtě“ vykoukali.) Jednak se někteří vybraní kluci pod vedením pana učitele Jiřího Walacha podíleli na opravě oprýskaných dřevěných částí nápisů naučné stezky.

A co se dělo na jednotlivých stanovištích? Na stanovišti číslo jedna v laboratoři ZŠ vyráběli žáci pod vedením pana zástupce Antonína Vavře tradičním ručním způsobem papír. Druhé stanoviště neslo pro některé žáky „záhadný“ a nerozluštitelný anglický název „The Tree of the Friendship“. Po vysvětlení kolektivní výtvarné aktivity, jejíž obsah na tomto místě vedla a objasnila paní učitelka Lucie Kalužová, bylo ovšem hned vše jasné. „Trojkou“ bylo stanoviště „Mokřad“ u lesa. Třídy zde měly za asistence a pomoci paní učitelky Hany Bittové zvládnout tři úkoly uvedené slogany: „Jarní byliny“, „Musí být dřevorubec schopným matematikem?“ a „What about riddles?“ Pan učitel Tomáš Minks si letos připravil stanoviště číslo čtyři. Soutěžící zde měřili výšky stromů, na jejichž vrcholky nedosáhli a vy se jich můžete příležitostně přeptat, jak na to promyšleně „šli“. Dále pracovali s buzolou, to proto, aby se dokázali nejen v přírodě, ale i v životě dobře zorientovat (☺). A aby toho nebylo málo, luštili ještě křížovky a osmisměrky. „Zmožení vedrem a plněním „náročných“ úkolů (někteří rovněž zmožení vlastním „vyčerpávajícím“ přístupem k věci), se žáci dostali ke stanovišti číslo pět, které můžeme bez nadsázky nazvat relaxačním a snad právě proto bylo moudře zařazeno až na sám konec soutěže. Utvořené dvojice nebo trojice měly v této poslední etapě soutěže vytvořit na připravené výkresy kresbu z přírodnin. Aktivita vyžadovala trochu kreativity a pak také zkoušení, čím že se to bude nejlépe kreslit. Jako výborné se osvědčily „pastelky“ a barvy z pampelišek, zelených listů blízkých stromů, modrých květů pomněnek a také vlhké hlíny. Na práci v příjemné atmosféře slunné jarní přírody (za zpěvu ptáků a zurčícího splavu) rád „dohlížel“ a potřebné rady bezradným uděloval pan učitel Josef Byrtus.

Co jsme jako učitelé letošním Dnem Země vlastně sledovali a čeho jsme

chtěli dosáhnout? Myslím, že se k výstižnému shrnutí našeho „pedagogického záměru“ letošního ročníku Dne Země dost dobře hodí známé, moudré a „okřídlené“ latinské přísloví: „Non scholae sed vitae discimus“ tedy „Ne pro školu, ale pro život se učíme.“

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Přednáška „Holocaust ve světle antisemitismu“

Již řadu let se pedagogové na ZŠ a MŠ v Písku snaží doplnit a obohatit výuku v jednotlivých předmětech celou škálou aktivit a akcí, mezi něž například patří adaptační kurzy, mezinárodní družební spolupráce školy, návštěvy výstav a muzeí, sportovní soutěže, návštěvy divadelních a filmových představení, práce a výuka na školní naučné stezce, tematicky zaměřené celoškolní aktivity jako například „Den Země“, tuzemské i zahraniční exkurze, organizování výstav a celá řada dalších projektů. Významnou aktivitou naší školy jsou rovněž stále častěji zařazované besedy s odborníky. Chceme vás nyní alespoň stručně seznámit s tím, jak taková beseda probíhá a co všechno na ni mohou žáci absolvovat.

V pátek dne 15. dubna 2011 naši školu na pozvání navštívil pan Ing. Norbert Pěkník s přednáškou „Holocaust ve světle antisemitismu“. Cílem přednášky bylo nejen doplnit a obohatit učivo dějepisu a občanské výchovy zejména devátých tříd, ale také přemýšlet a vyslovovat se na dané téma v otevřené diskuzi.

Společensky závažné téma holocaustu a jakékoli formy rasismu představil lektor postupně v několika rovinách. Byly vysvětleny pojmy jako „předsudek“, „rasismus“, „odlidštění“, „démonizace“ a „antisemitismus“. Častý jev „zkreslování skutečnosti“ si mohli žáci devátých tříd vyzkoušet tak říkajíc „naživo“ v dynamické didaktické hře, při které měli předávat informaci psanou na záda spolužáka. Problém „zkreslování“ se bez zatěžujícího teoretického vysvětlování záhy objevil v celé své šíři. Zajímavým momentem přednášky bylo objasnění okolností vzniku prvního „Ghetta“ s velkým „G“ v Benátkách na počátku šestnáctého století. Dějinné události vedoucí k holocaustu II. světové války byly vysvětleny na příkladech postupné rasové segregace, která nakonec vedla k takzvanému „konečnému řešení židovské otázky“.

Asi nejintenzivnějším zážitkem všech přítomných bylo svědectví památníku dětských obětí Yad Vashem v Jeruzalémě, kterých v průběhu holocaustu zahynulo jeden a půl milionu a jejichž jména jsou zde nepřetržitě čtena. To proto, aby živí na nevinné oběti války nikdy nezapomněli a hrůzná historie se tak nemohla kvůli slepé lidské lhostejnosti znovu opakovat.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

Setkání s pamětnicí na ZŠ a MŠ v Písku natáčely kamery

Každý předmět, kterému se naši žáci na škole učí, je má svým obsahem vzdělat a obohatit. O významu a důležitosti jednotlivých předmětů bychom mohli vést dlouhou diskuzi, v níž by asi každý správný učitel zastával a upřednostňoval ten „svůj“. Místo toho bych, alespoň pro tentokrát, zaměřil vaši pozornost přímo na předmět, který zvláštním způsobem pracuje s časem, všímá si lidské společnosti, sleduje její přetváření, vývoj a snaží se hodnotit její kulturu. Už tušíte? Pokud jste typovali historii, typovali jste správně.

Abychom obsah dějepisu obohatili o „živou“ a občas i učitelem neprostředkovanou výuku historie, připravili jsme v pátek dne 10. června 2011 pro žáky devátých tříd besedu s pamětnicí druhé světové války a holocaustu paní Zuzanou Skácelovou.

Počátek besedy patřil lektoru panu Emilu Macurovi, který uvedl žáky do dějinného kontextu druhé světové války a zrůdného postoje Němců k rasové otázce. Po té dostala slovo paní Skácelová. Vyprávěla nám nejdříve o tom, jak jako malé židovské dítě vnímala hrůzy druhé světové války, jak se s rodinou skrývali v horách a kdo jim pomáhal přežít. Vše hodnotila s nadhledem svého zralého věku, dnes již bez větších emocí. Ve svých úvahách o životě, smrti a smyslu lidského počinání, se odrážela její hluboká životní zkušenost.

V té části besedy, ve které měli naši devátáci možnost se ptát, sice nepadlo mnoho otázek, ale ty, které byly vysloveny, opravdu stály za zamyšlení. Pro ilustraci nabízíme alespoň jednu otázku za všechny. „Jaký dnes máte vztah k Němcům?“ zaznělo třídou. Paní Skácelová se chvíli zamyslela a poté začala vyprávět, jak se teprve po mnoha letech odvážili zajet s manželem do Německa. Procházela ulicemi města, potkávala starší Němce a bezděky byla nucena přemýšlet, zda právě ten či onen nebyl náhodou dříve třeba dozorcem někde v koncentračním táboře. Poté s nadějí řekla: „Mladým Němcům fandím.“ A bylo cítit, že to myslí bez zášti a upřímně. Jakoby v podtextu zaznělo nevyslovené: „Každý má šanci se změnit.“

Celý průběh úvodní přednášky i následující besedu snímaly dvě profesionální kamery. Naše škola se stala totiž místem, kde se pro další generace žáků vytvářel učební materiál. Jednou až všichni pamětníci války vymřou a nebude živých svědků smutné válečné historie, poslouží tato pomůcka jako nezapomenutý zdroj poučení. Jsme hrdí, že právě mezi našimi žáky a pedagogy v Písku toto malé, ale svým obsahem významem svědectví vzniklo.

Školní rok se rychle chýlí ke konci a pro žáky devátých tříd se končí jedna důležitá fáze jejich života. Měli by již umět a zvládat spoustu věcí. Jednou z těch nejdůležitějších je, zaujmout správný postoj v různých životních situacích tak, aby se za něj nemuseli později stydět, ale naopak si mohli říci: „Zachoval jsem se správně.“ I k tomu mělo přispět setkání s pamětnicí Zuzanou Skácelovou.

Josef Byrtus

„Divadlo pro děti, mládež a dospělé, kteří zůstali dětmi“

Tímto sloganem se v květnu letošního školního roku uvedlo v prostorách evangelického kostela v Písku divadlo „Špílberg“ z Brna, které pro žáky druhé stupně naší školy přijelo hostovat s představením Kytice spisovatele Karla Jaromíra Erbena.

Samotné divadlo uvádí své představení následujícími slovy. „Už více než 150 let je Erbenova Kytice pokladem české literatury. Jako každý poklad je však ukryta naším očím. Je na každém z nás, aby ten poklad našel. V denním shonu, ve způsobu svého života, v žebříčku hodnot jej mnozí z nás nikdy nenajdou. Tvůrci inscenace, se o to znovu pokusili. Objevit jej znovu nejen pro sebe, ale i pro novou generaci, která se s ním setkávají poprvé. Jejich záměrem bylo, aby jej spatřily nejen jejich oči, ale především, aby pronikl do jejich duší.“

Po zhlédnutí představení, můžeme konstatovat, že bylo skutečně (alespoň pro vnímavé) představením „duši pronikající“ a „znovu objevující“, tedy že se vytčený záměr brněnskému profesionálnímu divadlu skutečně podařilo naplnit. Je proto na místě představit, kdo za celým zpracováním stojí. Na úspěchu Kytice pracovali pan režisér Ludvík Faruga, dramatickou rokově laděnou moderní hudbu složil Jan Zrzavý, scénu a kostýmy upravila paní Eva Peřinová.

Ono zmíněné „objevování“ je vlastně neustálý proces a to, co již bylo objeveno, je třeba mladé generaci umožňovat stále „znovuobjevit“. To je úkolem všech dobrých rodičů i moudrých vychovatelů.

Ing. Mgr. Josef Byrtus

V příštím vydání

- Jak jistě všichni víte, 21.května se konal tradiční zájezd pro seniory naší obce do polského města Tychy. Tato akce se dle informací účastníků zdařila, a proto jsme se rozhodli v příštím vydání zpravodaje uveřejnit celý článek pana Jaromíra Volného i foto z tohoto zájezdu . Článek bude rovněž zveřejněn na webových stránkách obce.
- Zhodnocení sezóny 2010-2011 TJ Písek ve stolním tenise

INZERCE

19. výročí vzniku firmy **Betonové výrobky loňské ceny !**

Firma Štourač

Obrubníky k

zámkové dlažbě:

Cena :

100 cm, výška 20 cm, váha 23 kg **55 Kč**

50 cm, výška 20 cm, váha 11,5 kg **30 Kč**

Palisády svahové:

ø 12 cm, výška 50 cm, váha 12 kg **49 Kč**

ø 12 cm, výška 80 cm, váha 22 kg **79 Kč**

ø 12 cm, výška 120 cm, váha 31 kg **95 Kč**

Žlaby příkopové, půlkulaté :

45 x 30 x 4 cm, váha 15 kg **49 Kč**

Žlábký s plechovým roštem :

50 x 17 x 15 cm, váha 15 kg **220 Kč**

Stud. skruže :

vnitřní ø 80 cm, výška 75 cm, **950 Kč**

Kompletní budky na plyn HUP :

š. 69 cm, hl. 43 cm, v. 70 cm, **2.700 Kč**

Umělý kámen na obklady:.....od 330 Kč/m²****

☎ 558 350 328, mobil: 776 299 393

✉ VENDRYNĚ 590

NOSKOVIČ & WALCZYSKO **VODA – TOPENÍ – PLYN**

- Rozvod vody
- Vnitřní a venkovní kanalizace
- Rozvod plynu a montáž plynových spotřebičů
- Podlahové a klasické topení
- Zařizovací předměty

*Výhodné ceny materiálu a
plynových kotlů
Záruka 24 měsíců
záruční a pozáruční servis*

Noskovič Vladislav
Písek 332, tel 777 230 560

Walczyško Jaroslav
Karviná, Za pilou 2146
tel. 596 322 644, mobil: 723 503 143

***Blahopřejeme - Skladamy życzenia
našim jubilantům, kteří v měsíci květnu a červnu 2011
oslavili životní jubileum:***

květen

Hermannová Marie	65
Jochymková Anna	60
Kawulok Gustav	70
Byrtusová Marta	60
Šetlerová Helena	85
Hamrozi Alois	75
Burkotová Libuše	83
Suszka Karel	83
Síkora Jan	89
Kobielszová Zuzana	75

červen

Klus Jan	88
Czepczorová Vanda	60
Pyszková Terezie	60
Klusová Zuzana	85
Michalíková Terezie	81
Matusznyi Jan	65
Pyszková Anna	84

Informace pro zájemce jógy

Kurz jógy pod vedením primářky MUDr. Dordové, který potrvá od začátku října do konce března (každý čtvrtek) **začíná 6.10.2011** v 17,15 hod. v tělocvičně ZŠ Písek.

Zájemci budou potřebovat karimatku a oblečení vhodné na cvičení – pokud možno světlejších barev z přírodních materiálů.

Každý se může až po první lekci rozhodnout, zda bude kurz navštěvovat.

Cena kurzu: cca 650 – 700 Kč Stále jsou ještě volná místa!

informace: p. Marie Pyszková , tel. 720 312 035

Uzávěrka pro zveřejnění článků v příštím zpravodaji je do 20.8.2011

Písecký zpravodaj vydává Obecní úřad Písek pro informaci občanů o dění v obci.
Neprošlo jazykovou úpravou. Náklad 480 ks . Zdarma.